

[Finansministeren.]

Med disse indledende bemærkninger vil jeg naturligvis ikke påstå, at merværdiafgiftsloven og dens administration er problemfri; det kan man heller ikke vente af en så vidtspændende lov. I finansministeriet noterer vi os, som jeg allerede tidligere har sagt det her i folketinget — f. eks. da jeg besvarede et spørgsmål fra hr. Svend Haugaard — til stadighed de vanskeligheder, som måtte vise sig, og vi overvejer de enkelte bestemmelser i loven med henblik på eventuelle lovændringer.

Jeg skal i det følgende foretage en gennemgang af nogle af de spørgsmål, som har meldt sig i lovens korte levetid, idet jeg samtidig vil omtale de ændringer, jeg har til hensigt at komme med i et lovforslag, jeg vil fremsætte i løbet af kort tid.

Om registrering af virksomhederne kan jeg oplyse, at der i slutningen af september var registreret i alt 363.000 virksomheder, heraf 200.000 byvirksomheder og 163.000 landbrugs-, gartneri- og fiskerivirksomheder. Det svarer til det forventede antal.

Momsloven hedder som bekendt Lov om almindelig omsætningsafgift, men loven er, når det kommer til stykket, dog kun en lov om generel afgift, hvor der er tale om varer. Dette må man have i erindring, når man skal vurdere reglerne for afgiften på visse ydelser.

Den særlige regel vedrørende skibe, der blev indsat i momsloven af hensyn til skibsværftsindustriens konkurrenceevne, har givet nogle problemer vedrørende fiskerfartøjer. Reglen fritager ikke formelt skibe fra afgiftspligten, men skibe på 20 registertons brutto og derover kan af værfterne afsættes, uden at de skal opkræve afgift. Afgiftsfritagelsen for større skibe — for fritagelse er der jo i realiteten tale om — blev gennemført på denne måde, fordi værfterne naturligvis skulle have fradragsret for afgiften på deres indkøb.

Fra fiskerierhvervets side har der efter momsens gennemførelse været rejst spørgsmål over for mig om fritagelse for afgift også for fiskerfartøjer under 20 registertons brutto, og vi er i finansministeriet i gang med at finde frem til en mere tilfredsstillende ordning for fiskerierhvervet. Der er

her tale om et af de ændringsforslag, jeg meget snart vil forelægge for folketinget.

Når det derimod drejer sig om tjenesteydelserne, er der som sagt i virkeligheden ikke tale om en generel afgiftslov, men om en punktafgiftslov, og som tilfældet er med alle andre punktskatter, står vi her over for visse afgrænsningsspørgsmål i forholdet mellem afgiftspligtige og afgiftsfri ydelser. Som eksempel kan jeg nævne afgrænsningen mellem ingeniørers og arkitekters afgiftspligtige projektering og deres afgiftsfri planlægning.

Erfaringen viser allerede nu, at det, der især giver problemer, ikke så meget er selve reglerne i loven, som det er undtagelserne og vanskelighederne ved grænsedragningen dér, hvor der ikke foreligger en helt generel regel.

Jeg vil gerne sige, at det efter min opfattelse ville være uheldigt ikke blot af finansielle, men også, og måske navnlig, af praktiske og administrative grunde, at fritage nogle tjenesteydelser, f. eks. teatrene, fra afgift, og hvis hr. Henry Christensen og hans medforslagsstillere mener, at det er urimeligt, at f. eks. professionelle boksekampe er fritaget for afgift — hvad jeg ikke ville være uenig i, hvis man mente det — ville det vel være en bedre løsning også at inddrage professionelle boksekampe og andre sportskampe, hvis dette begreb kan defineres under afgiftspligten.

Forlystelsesområdet indbringer i øvrigt 30-40 mill. kr. i momsprovenu, og jeg kan stadig ikke se, at det skulle være en rigtig politik at undtage dele af dette område fra en generel afgiftslov, der medtager fødevarerforbruget under den generelle beskatning. Jeg mener, at eventuel støtte af det ene eller af det andet formål må ske på en anden måde end gennem undtagelser fra momsbeskatningen.

Lovens afsnit II siger, hvem der skal svare afgift. Det er ifølge § 3, stk. 1, ikke blot den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser, men naturligvis også andelsforeninger og andre foreninger, der har en sådan afsætning, selv om den kun vedrører medlemmerne. Endvidere skal der svares afgift af offentlige institutioner, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.